

تشکیلات کلیسائی و اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: افسسیان باب ۵ آیات ۲۳ تا ۲۷؛ متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸؛ تیطس باب ۱ آیه ۹؛ متی باب ۱۶ آیه ۱۹؛ غلاطیان باب ۶ آیات ۱ و ۲؛ متی باب ۲۸ آیات ۱۸ تا ۲۰.

آیه حفظی: « و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست » (متی باب ۲۰ آیات ۲۶ و ۲۷).

ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم، مسیحیان پروتستان هستیم که به رستگاری فقط از طریق ایمان نسبت به آنچه عیسی مسیح برای بشریت انجام داده است، اعتقاد داریم. ما برای دریافت مزایای آنچه مسیح برایمان انجام داده است، به کلیسا یا سلسله مراتب کلیسا نیاز نداریم. آنچه از مسیح دریافت می کنیم، مستقیماً از جانب او به عنوان جایگزین ما بر صلیب و کاهن اعظم وساطت کننده ما در معبد آسمانی می باشد. با این وجود، کلیسا پدیده خداست و خدا آن را در اینجا برای ما نه به عنوان وسیله نجات بلکه به عنوان وسیله ای برای کمک به ما برای نشان دادن راه نجات به جهان قرار داده است. کلیسا تشکیلاتی است که عیسی برای انتشار انجیل به جهان آنرا بنا نمود. این سازمان تا جایی اهمیت دارد که رسالت کلیسا را مستحکم و ممکن سازد. بدون تشکیلات کلیسا، پیام نجات بخش عیسی نمی توانست چندان مؤثر به دیگران ابلاغ شود. رهبران کلیسا نیز مهم هستند زیرا اتحاد را پرورش داده و الگوی عیسی را نشان می دهند. این هفته دلیل حیاتی بودن سازمان کلیسا برای بشارت مژده خدا و اینکه چگونه می تواند اتحاد کلیسا را پرورش دهد، مطالعه می کنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در اول دی - ۲۲ December آماده شوید.

مسیح، سر کلیسا

همانطور که پیش از این در یکی از دروس گذشته دیدیم، کلیسا در عهد جدید توسط استعاره بعنوان بدن نشان داده شد. کلیسا بدن مسیح می باشد. این استعاره به چندین جنبه کلیسا و ارتباط میان مسیح و قومش اشاره دارد. کلیسا به عنوان بدن مسیح، برای وجودش وابسته به او می باشد. او سر (کولسیان باب ۱ آیه ۱۸، افسسیان باب ۱ آیه ۲۲) و منبع حیات کلیسا است. بدون او هیچ کلیسایی وجود نخواهد داشت.

کلیسا همچنین هویت خود را از مسیح می گیرد، زیرا او منبع و اساس و پدید آورنده ایمان و آموزه های آن می باشد. با این حال، با وجود حیاتی بودن این موارد در هویتش، کلیسا بیشتر از این چیزها می باشد. مسیح و کلام او، آنگونه که در کتاب مقدس آشکار شده است، هویت کلیسا را مشخص می کنند. بنابراین، کلیسا هویت و اهمیت خود را از مسیح می گیرد.

پولس در افسسیان باب ۵ آیات ۲۳ تا ۲۷، از رابطه میان مسیح و کلیسایش برای نشان دادن نوع رابطه ای که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد، استفاده می کند. ایده های کلیدی این رابطه میان مسیح و کلیسایش، چه چیزی می باشند؟

اگر چه ممکن است به دلیل سوء رفتار رهبران در قرن های گذشته، در مورد مفهوم [تسلیم] مردد باشیم، با این وجود کلیسا باید تابع سر، یعنی مسیح باشد؛ یعنی تابع اقتدار او. تصدیق ما از مسیح به عنوان سر کلیسا به ما کمک می کند تا به یاد داشته باشیم که بیعت نهایی ما باید به چه کسی تعلق داشته باشد و آن بیعت با خداوند است. کلیسا باید سازماندهی شود اما این سازمان همواره باید مطیع اقتدار عیسی، رهبر حقیقی کلیسایمان باشد.

« کلیسا بر روی شالوده خود یعنی مسیح بنا شده است؛ باید از مسیح به عنوان سر اطاعت شود. کلیسا نباید وابسته به بشر باشد یا توسط او اداره شود. بسیاری ادعا می کنند که مورد اعتماد بودنشان در کلیسا به آنها قدرت امر نمودن به دیگران مبنی بر اینکه به چه چیزی باید باور داشته و چه کاری باید انجام دهند را می دهد. خدا این ادعا را جایز نمی داند. نجات دهنده می گوید، « همه شما برادرید ». تمام شما در معرض وسوسه بوده و گرایش به خطا دارید. ما نمی توانیم برای هدایت به هیچ موجود فانی متکی باشیم. صخره ایمان حضور زنده مسیح در کلیسا است. ضعیفان می توانند بر این تکیه کنند و کسانی که خود را قویترین می دانند، در صورتی که از کارائی مسیح بهره نبرند، ضعیف ترین خواهند بود ». - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 414

چگونه می توانیم بیاموزیم که به جای وابستگی بر « موجود فانی » که بسیار آسان است، به مسیح تکیه کنیم؟

۲۶ آذر

دوشنبه

رهبری خدمتگزار

عیسی در طی خدمت خویش با حواریون، زمان هایی را تجربه نمود که بخاطر طمع آنان برای قدرت از کوره در میرفت. رسولان به نظر می رسید برای تبدیل شدن به رهبران قدرتمند ملکوت عیسی بسیار مشتاق بودند (مرقس باب ۹ آیات ۳۳ و ۳۴؛ لوقا باب ۹ آیه ۴۶). حتی زمانی که حواریون شام آخر را با یکدیگر صرف می کردند، این احساس های سلطه و برتری احتمالاً میان ایشان احساس می شد (لوقا باب ۲۲ آیه ۲۴).

در خلال مواقعی اینچنینی، عیسی بوضوح افکار خود را در مورد رهبری روحانی میان قومش را آشکار نمود. ما از نصیحت عیسی در متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸ چه اصول رهبری می آموزیم؟ چگونه می توانیم این اصول را در زندگی خود و بویژه کلیسایمان نشان دهیم؟

« در این متن کوتاه، عیسی دو نمونه از اقتدار را به ما ارائه می دهد: نخست ایده اقتدار رومیان است. در این مدل، نخبگان به صورت سلسله مراتب نسبت به دیگران برتری دارند. آنها قدرت تصمیم گیری داشته و انتظار دارند تا زیر دستانشان تسلیم آنها باشند. عیسی آشکارا این نمونه از اقتدار را رد نمود، زمانی که گفت: « شما اینگونه نباشید! » در عوض او یک نمونه مهیج از اقتدار را به حواریون ارائه داد، رد کامل یا معکوس مدل سلسله مراتبی که با آن آشنا بودند. »

— Darius Jankiewicz, «Serving Like Jesus: Authority in God's Church»
Adventist Review, March 13, 2014, p. 18

مفهوم اقتداری که عیسی در این روایت ارائه می کند برپایه دو واژه کلیدی می باشد: خدمتگزار (diakonos) و برده (doulos). در برخی از ترجمه ها، واژه نخست، خدمتگزار اغلب به صورت « کشیش | کاهن | مامور به خدمتکلیسایی » و واژه دوم به صورت « خادم » و یا « غلام » ترجمه شده اند. بدین ترتیب هر دو واژه بخش زیادی از شدت معنی و منظور خود را از دست می دهند. اگر چه عیسی تمایل نداشت تمام ساختارهای قدرت را منسوخ نماید، با این حال آنچه که بدان تأکید می ورزید این بود که رهبران کلیسا باید پیش از هر چیز خدمتگزاران و بندگان قوم خدا باشند. جایگاه های آنها نباید باعث اعمال قدرت بر مردم یا تسلط بر ایشان شود و یا باعث اعتبار و شهرتشان شود. مسیح، ملکوتی را برقرار می کرد که برپایه اصولی متفاوت بود. او انسان ها را نه برای اقتدار، بلکه خدمت

فراخواند، مبنی بر این که قوی‌ترها ناتوانی ضعیفان را بدوش بکشند. قدرت، موقعیت، استعداد و تحصیلات، مالک خود را تحت مسئولیتی بزرگ‌تر برای خدمت به هم‌نوعان خود قرار می‌دهد». - الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 550

یوحنا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۲۰ را بخوانید. عیسی به حواریونش چه الگویی از رهبری را ارائه داد؟ عیسی همچنان سعی دارد در این آیات چه چیزی به ما تعلیم دهد؟ ما چگونه می‌توانیم این اصل را در تمام کارهایمان با دیگران، در درون و خارج از کلیسا آشکار کنیم؟

۲۷ آذر

سه شنبه

حفاظت از اتحاد کلیسا

دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۵ و تیطس باب ۱ آیه ۹ را بخوانید. بر اساس توصیه‌های پولس به تیموتائوس و تیطس، چه وظایف مهمی تحت مسئولیت رهبران و بزرگان وفادار کلیسا می‌باشد؟

توجه کنید که پولس تا چه حد بر نگاه داشتن عقاید و تعالیم ناب تأکید دارد. این برای اتحاد حیاتی می‌باشد، بویژه به این دلیل که می‌توان استدلال نمود آموزه‌های مان بیش از هر چیز دیگری کلیسایمان را متحد می‌سازند. بار دیگر، اتحاد ما در مسیح به عنوان ادونتیست، مردمی که از اقشار، فرهنگ‌ها و زمینه‌های مختلف هستیم، در درکمان از حقیقتی که مسیح داده است یافت می‌شود. اگر با این تعالیم، مشوش و گیج بشویم، سپس تنها هرج و مرج و تفرقه بوجود خواهد آمد، بویژه که به پایان جهان نزدیک می‌شویم.

«در پیشگاه خدا و در حضور مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد و به خاطر ظهور و پادشاهی او تو را موظف می‌سازم که پیام را اعلام کنی. در وقت و بی وقت آماده کار باش و دیگران را متقاعد و توبیخ و تشویق کن و با صبر و شکیبایی تمام تعلیم بده، زیرا زمانی خواهد آمد که آدمیان به تعلیم درست گوش نخواهند داد، بلکه از امیال خودشان پیروی می‌کنند و برای خود معلمین بیشتری جمع خواهند کرد تا نصایحی را که خود دوست دارند از زبان آنها بشنوند. آنها از شنیدن حقیقت خودداری می‌کنند و توجه خود را به افسانه‌ها معطوف می‌دارند» (دوم تیموتائوس باب ۴ آیات ۱ تا ۴).

پولس با این سخنان، افکار الهام بخش خود را بر آمدن دوباره عیسی و روز داوری متمرکز می‌کند. این رسول از تمام اقتدار خدادادی خود (اول تیموتائوس باب ۱ آیه ۱) برای دادن مشاوره مهم به تیموتائوس استفاده می‌کند. در زمینه روزهای آخر، با وجود

وفور تعالیم غلط و فساد اخلاقی روزافزون، تیموتائوس باید کلام خدا را موعظه کند. این رسالتی است که او برای آن فراخوانده شده است.

تیموتائوس باید به عنوان بخشی از ماموریت بشارتی تعلیمی خود باید افراد را متقاعد، توبیخ و نصیحت کند. این افعال یادآور رهنمودی است که کلام مقدس ارائه می کند (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶). واضح است که کار تیموتائوس، متابعت، تعلیم و اعمال آنچیزهایی است که در کلام مقدس یافت می شود و این کار را باید با تحمل مشقات و شکیبائی انجام دهد. سرزنش‌های تند و شدید به ندرت گناهکار را نزد مسیح می آورد. تیموتائوس با پیروی از آنچه پولس نوشت، تحت هدایت روح القدس و با نگرشی همچون رهبر خدمتگزار، نیرویی قوی و متحد کننده در کلیسا خواهد بود.

با چه شیوه های عملی می توانیم به رهبران کلیسا برای حفظ اتحاد در کلیسا کمک کنیم؟ چگونه می توانیم اطمینان یابیم که ما در میان اختلافات، همیشه در عوض نیروی تفرقه انگیز، نیروی متحد کننده باشیم؟

۲۸ آذر

چهارشنبه

تادیب کلیسائی

یکی از مسائل بحرانی سازمان کلیسا، چگونگی طرز برخورد و تادیب است. اینکه چگونه تادیب می تواند به حفظ اتحاد کلیسا کمک کند، گاهی اوقات یک موضوع حساس می باشد که ممکن است به راحتی سوء تعبیر شود. اما از دیدگاه کتاب مقدسی، تادیب کلیسا بر دو حوزه مهم تمرکز دارد: حفظ خلوص اصول عقاید و حفظ خلوص حیات کلیسا و عملکرد آن.

همانطور که پیش از این دیده ایم، عهد جدید از اهمیت حفظ خلوص آموزه های کتاب مقدسی در زمان بیداری ارتداد و تعالیم دروغین بویژه در پایان زمان، حمایت می کند. همین کار برای حفظ مسئولیت اجتماع باید صورت گیرد از طریق محافظت در برابر فساد اخلاقی، نادرستی و فساد نیز چنین می باشد. به این دلیل از کتاب مقدس به عنوان « وسیله ای برای تعلیم حقیقت، سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی مطلق » یاد می شود (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶).

متی باب ۱۶ آیه ۱۹ و باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۲۰ را بخوانید. عیسی در مورد تادیب و سرزنش نمودن کسانی که در خطا هستند، چه اصولی به کلیسا ارائه داد؟

کتاب مقدس از مفهوم تادیب و جوابگوئی ما نسبت به یکدیگر در زندگی روحانی و اخلاقی مان، حمایت می کند. در واقع یکی از نشانه های بارز کلیسا، تقدس یا جدایی آن از جهان می باشد. ما قطعاً در کتاب مقدس، نمونه های بسیاری از موقعیت های دشواری می یابیم که کلیسا را ملزم می داشت تا قاطعانه در برابر رفتارهای غیر اخلاقی عمل کند. استانداردهای اخلاقی باید در کلیسا حفظ و رعایت شوند.

این آیات چه اصولی برای ما در پرداختن به مسائل دشوار در کلیسا تعلیم می دهند؟
متی باب ۷ آیات ۱ تا ۵؛ غلاطیان باب ۶ آیات ۱ و ۲.

ما نمی توانیم تعالیم کتاب مقدسی را درباره نیاز به تادیب در کلیسا انکار نماییم. ما نمی توانیم بدون آن نسبت به کلام خدا وفادار باشیم. اما به کیفیت رستگاری در بسیاری از این تذکرات توجه کنید. تادیب باید تا حد ممکن رهایی بخش باشد. ما همچنین باید به یاد داشته باشیم که همه گناه کاریم و نیازمند فیض می باشیم. از این رو، هنگامی که تادیب را بکار می بندیم باید در فروتنی و آگاهی زیاد از نقاط ضعف خود، اینکار را انجام دهیم.

ما در برخوردمان با افراد گمراه چگونه می توانیم بیاموزیم که با نگرشی رستگارانه بیش از مجازات کردن رفتار کنیم؟

۲۹ آذر

پنجشنبه

سازماندهی برای مأموریت

همانطور که در طول این فصل دیده ایم (که بارها تکرار می شود) ما به عنوان یک کلیسا برای مأموریت و بشارت سازماندهی و یکپارچه شده ایم. ما تنها یک باشگاه اجتماعی برای افراد همفکر به منظور جمع شدن و تأیید یکدیگر در آنچه که باور داریم، نیستیم (اگر چه این نیز می تواند بسیار مهم باشد). ما برای به اشتراک گذاشتن حقیقتی که خود به آن عشق می ورزیم با جهان گردهم آورده شده ایم.

در متی باب ۲۸ آیات ۱۸ تا ۲۰، عیسی دستورالعمل های نهایی برای مأموریت به جهان را به حواریون خود داد. لغات کلیدی فرمان عیسی را شناسایی کنید. این لغات برای کلیسای امروزی بیانگر چه چیزی هستند؟

مأموریت بزرگ عیسی به حواریونش شامل چهار فعل کلیدی می شود: بروید، شاگرد بسازید، تعمید دهید و تعلیم دهید. بر طبق دستور زبان یونانی این آیات، فعل اصلی شاگرد ساختن می باشد و سه فعل دیگر نشان می دهند که این چگونه انجام می شود. شاگردی موقعی بوجود می آید که ایمانداران به همه اقوام بروند تا انجیل را موعظه کرده و مردم را تعمید داده و آنان را تعلیم دهند تا آنچه را که عیسی گفت رعایت کنند. وقتی که کلیسا این مأموریت را اجابت می کند، ملکوت خدا وسعت می یابد و افراد بیشتر و بیشتری از تمام ملت ها به صفوف کسانی که عیسی را به عنوان نجات دهنده پذیرفته اند، می پیوندند. اطاعت ایشان از فرمان های عیسی مبنی بر تعمید دیدن و نگاه داشتن تعلیم وی، یک خانواده جهانی جدید را بوجود می آورد. شاگردان جدید نیز از حضور روزانه عیسی در حینی که خود در حال پرورش شاگردان دیگر هستند اطمینان می یابند. حضور عیسی، وعده حضور خدا می باشد. انجیل متی با اعلام اینکه تولد عیسی یعنی « خدا در ما است » (متی باب ۱ آیه ۲۳) آغاز می شود و با وعده حضور مداوم عیسی با ما تا زمان آمدن دوباره اش، پایان می یابد.

« مسیح به شاگردانش نگفت که کارشان آسان خواهد بود ... او به ایشان اطمینان داد که با ایشان خواهد بود؛ و اگر آنها با ایمان ادامه دهند، تحت سپر قدرت مطلق خواهند بود. او به ایشان فرمان داد که قوی و شجاع باشند؛ زیرا کسی قوی تر از فرشتگان - سرکرده ارتش های آسمان - هم سطح ایشان خواهد بود. او تدارکی کامل برای انجام کار آنها ایجاد نمود و مسئولیت موفقیت آن را بر خود گرفت. تا زمانی که آنها از کلام او اطاعت می کردند و در ارتباط با او کار می کردند، شکست نمی خوردند » - الن جی.

وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 29

در مورد معنای وعده حضور عیسی با قومش تا زمان آمدن دوباره وی بیندیشید. واقعیت این وعده باید چگونه در حالی که به دنبال تحقق مأموریتی که عیسی به ما داده است هستیم، تأثیر بگذارد؟

۳۰ آذر

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « مسئولیت فردی و اتحاد مسیحی »، صفحات ۴۸۵-۵۰۵، در شهادتهایی برای خادمان و کارگران انجیل؛ « اتحاد در گوناگونی »، صفحات ۴۸۳-۴۸۵، و « تادیب مسیحی »، صفحات ۴۹۸-۵۰۳، از کتاب کارگران انجیل. مقالات فوق را بخوانید: « کلیسا »، صفحات ۷۰۷-۷۱۰، و « تشکیلات کلیسایی »، صفحات ۷۱۲-۷۱۴، از دائرة المعارف الن جی وایت. « اصول رهبری خوب در تمام شکل های جامعه از جمله کلیسا اجرا می شود. با این وجود، رهبر کلیسا باید بیشتر از یک رهبر باشد. او باید یک خدمتگزار نیز باشد. « تناقضی آشکار میان رهبر بودن و خدمتگزار بودن وجود دارد. چگونه ممکن است

یک نفر همزمان هم خدمت و هم رهبری کند؟ آیا رهبر موقعیتی مورد احترام ندارد؟ آیا او فرمان نمی دهد و انتظار ندارد که دیگران از وی اطاعت کنند؟ پس چگونه مقام پایین تر خدمتگزار بودن را که دریافت دستور و انجام آنها می باشد را به خود می گیرد؟

« به منظور حل این تناقض ما باید به عیسی بنگریم. او به گونه ای فوق العاده اصل رهبری که خدمت می کند را ارائه داد. تمام زندگی او صرف خدمت کردن شد. و در عین حال او بزرگ ترین رهبر جهان بود که تا به حال دیده شده است. » — G. Arthur Keough, *Our Church Today: What It Is and Can Be* (Washington, D.C., and Nashville: Review and Herald, 1980), p. 106

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد ایده خدمتگزار - رهبر بیشتر بیاندیشید. چه نمونه هایی می توانیم در این جهان دنیوی بیابیم؟
۲. بار دیگر متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره نحوه درک خدا از معنای واژه بزرگ (متی باب ۲۰ آیه ۲۶) در مقایسه با آنگونه که جهان این واژه را درک می کند، به ما می گویند؟
۳. اگر یکی از وظایف رهبران کلیسا حفظ اتحاد باشد، در هنگامی که رهبران کلیسا دچار تزلزل می شوند و زمانی که انسانیت آنها، ایشان را از نمونه های کامل بودن باز می دارد، ما چه کاری باید انجام دهیم؟
۴. چرا بسیار مهم است که ما تادیب کلیسایی را با روحیه ای از لطف و محبت نسبت به کسانی که گمراه هستند، اعمال کنیم؟ چرا متی باب ۷ آیه ۱۲ باید همواره در حین این روند پیش روی ذهن ما باشد؟

خلاصه: تشکیلات خوب کلیسایی برای مأموریت آن و اتحاد ایمانداران ضروری است. مسیح سر کلیسا است و رهبران کلیسا باید در رهبری قوم خدا از الگوی او پیروی کنند. اتحاد از طریق تعلیم وفادارانه کلام خدا و مطیع آن زندگی کردن حفظ می شود.